

Arrestnummer
C1 1609 / 2024
Repertoriumnummer
2024 / 4269
Datum van uitspraak
20 december 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/222 2024/VJ11/185

Hypothecaire inschrijving

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/222 - 2024/VJ11/185

Not.nr. KO.66.WI.102600/21

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. (...)

2. nr. (...)

2. nr. (ON
met maatschappelijke zetel te
- beklaagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

A verhuren, te huur of ter beschikking stellen, met het oog op bewoning, van niet-conforme of overbewoonde woning met verzwarende omstandigheden
als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning,
(art. 3.34. Vlaamse Codex Wonen van 2021)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,
(art. 3.36, 1° Vlaamse Codex Wonen van 2021)

Tot 1 januari 2021 strafbaar gesteld door artikel 20 §1, lid 3 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode

1 (...)

2 (...)

3 (...)

4 te in de periode van 1 januari 2018 tot en met 9 november 2021

door _____ ten nadele
 van _____ geboren _____
 namelijk de woning gelegen te _____ bekend ten kadaster
 onder _____ met een oppervlakte van
 64ca, toebehorende aan _____ voor de geheelheid in volle eiaendom ingevolge
 aankoop jegens _____ en de consoorten 1/ 2/ 3/ en 4/
 bij akte verleden voor notaris _____ te _____ op 8 augustus 2008
 KO66.WI.100100/2021

5 te in de periode van 1 januari 2018 tot en met 19 oktober 2021

door _____ ten nadele
 van _____ geboren _____
 namelijk de woning gelegen te _____ bekend ten kadaster onder
 met een
 oppervlakte van 3a 86ca, toebehorende aan _____ voor de geheelheid in volle
 eiaendom ingevolge openbare aankoop jegens _____ bij akte verleden voor notaris
 te _____ op 11 december 2002
 KO66.WI.100800/2021

(...)

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de **bijzondere verbeurdverklaring van hierna vermelde vermogensvoordelen** die zich bevinden in het patrimonium van de gedaagde, zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag), namelijk:

Berekening vermogensvoordeel:

Omwille van billijkheidsredenen wordt er slechts gevorderd vanaf het jaar van de vaststellingen:

1. _____ KO66.WI.100100/21):
 - Van 01/01/2021 tot 09/11/2021 (datum herstel) = 10 maanden x 590 EUR = 5.900 EUR
 2. _____ KO66.WI.100800/21):
 - Van 01/01/2021 tot 19/10/2021 (datum herstel) = 9 maanden x 501 EUR = 4.509 EUR
- TOTAAL vermogensvoordeel: 5.900 EUR + 4.509 EUR = 10.409 EUR**

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 15 januari 2024 op tegenspraak als volgt:

“OP STRAFGEBIED

(...)

Ten aanzien van de derde beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A4 en A5 met uitzondering van de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt voor de beklaagde bewezen.

Veroordeelt voor de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen tot **een geldboete van 16.000,00 euro, namelijk 2.000,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.**

Veroordeelt tot betaling van een bedrag van **200,00 euro**, namelijk 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen , als bijdrage tot de financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders .

Veroordeelt tot het betalen van de vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **58,90 euro** .

Veroordeelt tot het betalen van een bedrag van **24,00 euro** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand .

Gerechtskosten

Veroordeelt solidair tot het betalen
van de gerechtskosten bepaald op **446,24 euro**.

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

(...)

Zegt voor recht dat de wettelijke voorwaarden voor de bijzondere verbeurdverklaring (artikel 42,3° Sw. en 43bis Sw.) vervuld zijn en spreekt de bijzondere verbeurdverklaring voor de derde beklaagde uit voor het totaal bedrag van **(5.900,00 + 4.509,00) 10.409,00 euro**.

Zeet voor recht dat bij toepassing van artikel 43bis derde lid Sw het in hoofde van verbeurd verklaarde bedrag van 4.509,00 euro wordt toegewezen aan de burgerlijke partij (cf. infra).

OP BURGERLIJK GEBIED

(...)”

1.2 Het openbaar ministerie stelde op 8 februari 2024 hoger beroep in tegen dit vonnis door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk. Het diende tegelijk ook een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 25 april 2024 (inleidingszitting) legde dit hof conclusietermijnen vast bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering. Het hof bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 15 november 2024.

Enkel de beklaagde heeft geconcludeerd. Hij deed dit tijdig.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 15 november 2024 in het Nederlands:

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal,
- de beklaagde n haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester voor meester beiden advocaat met kantoor te

2. De verklaring van hoger beroep tegen het vonnis van 15 januari 2024 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, is tijdig en regelmatig naar de vorm.

Ook het grievenformulier is tijdig ingediend. Het bevat een nauwkeurige grief over de straf.

Het hoger beroep van het openbaar ministerie is ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van het hoger beroep en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. Er zijn in dit geval geen redenen om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

De devolutieve werking van het beperkte hoger beroep en de grief brengt mee dat het hof niet meer te oordelen heeft over de schuld van de beklaagde aan de telastleggingen A.4 en A.5. De beslissingen van de eerste rechter daarover zijn definitief, net zoals zijn beslissing over de bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, de kosten

van de strafvordering in eerste aanleg, de beslissing op burgerlijk gebied en de beslissing tot het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen. De saisine van het hof is beperkt tot de straftoemeting en de bijdrage aan het Slachtofferfonds.

3. De dagvaarding werd met toepassing van artikel 3.49, § 1, Vlaamse Codex Wonen 2021 op 28 april 2023 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid
en op diezelfde dag ook overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid

4. De eerste rechter gaf in het vonnis van 15 januari 2024 het volgend overzicht van de feiten van de telastleggingen A.4 en A.5.

Telastlegging A.4

“Op 13 januari 2021 werd de wooninspecteur gecontacteerd door de gemeente omwille van een vermoeden van misdrijf (een woning of kamer verhuren die niet voldoet aan de huidige minimale kwaliteitsnormen).

*Op 14 januari 2021 begaf de wooninspecteur vergezeld van
woningcontroleur bij het aaentschap Wonen Vlaanderen, zich naar het gebouw gelegen te*

Zij gaven door middel van hun dienstkaart kennis van hun naam, hoedanigheid en het doel van hun komst. Na de voorafgaande en schriftelijke toestemming van Mario Demeyere betraden zij de woonentiteit en deden zij vaststellingen.

Het pand is een gesloten bebouwing met een gelijkvloers en twee verdiepingen onder zadeldak en een aanbouw bestaande uit een gelijkvloers onder plat dak.

Gelijkvloers: berging, toilet, woonkamer, keuken.

Eerste verdieping: slaapkamer, badkamer met douche en toilet, dressing.

Tweede verdieping: 2 slaapkamers.

De Wooninspecteur stelde onder andere gebreken vast als volgt:

- *het gebouw (deel B technisch verslag) en die betrekking hebben op alle woonentiteiten: op de zolder aan het lichtpunt hangt niet afgeschermd bedrading met blote geleiding onder spanning met risico op elektrocutie, in de keuken sporen van vochtschade rond de stopcontacten met gevaar op elektrocutie, aan de achtergevel is het voegwerk uitgevallen, in de badkamer is de aansluiting van de lichtpunten niet uitgevoerd met een aftakdoos, het gebouw heeft een totaal van 0 kleine gebreken in categorie I, 0 ernstige gebreken in categorie II, 1 ernstig gebrek dat een direct gevaar oplevert voor de veiligheid of gezondheid of mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaakt in categorie III.*
- *de woning: in de wasplaats aan de buitenmuur vochtschade, in de keuken aan de buitenmuur vochtschade, in de dressing aan de achter- en rechterzijgevel vochtschade, in de wasplaats aan de binnenmuur vochtschade, in de keuken en woonkamer aan de binnenmuur vochtschade, de borstwering rond de trapopening op de eerste verdieping is onvoldoende*

stevig en er bestaat valgevaar, de borstwering rond te trapopening op de tweede verdieping is onvoldoende stevig er bestaat valgevaar, in de badkamer bevindt de ventilator zich onder de douche: de woning heeft een totaal van 3 kleine gebreken in categorie I, 2 ernstige gebreken in categorie II, 1 gebrek dat een direct gevaar oplevert voor de veiligheid of gezondheid of mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaakt in categorie III.

De wooninspecteur stelde vast dat de woonentiteit niet conform is overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Wonen.

*Door de wooninspecteur werd op 3 februari 2021 voor de woning gelegen te
een herstellvordering opgesteld.*

Tijdens zijn verhoor verklaarde onder andere dat hij als sinds 10 jaar in het pand woonde. De persoon van waarmee hij contact had was geen aangenaam persoon. Hij probeerde zo weinig mogelijk contact met de huisbaas op te nemen.

Hij had twee jaar op herstellingen moeten wachten.

De laatste tijd belde hij naar de vrouw van de huisbaas.

Zij was sympathieker dan de huisbaas en kwam tenminste nog af.

Meestal gebeurde er weinig met de klachten die hij meldde.

De ene muur in de living stond vol met paddenstoelen en schimmel.

Na 6 jaar had de huisbaas het aangepakt. Hij had plastic tegen de muur geplaatst.

Nu hadden de burens last van vocht. De huisbaas had een nieuw dak gelegd op de achterbouw maar hij bleef water hebben. De woning was niet geïsoleerd. De trapleuning ging altijd kapot (stukken 22 en 23).

Door verd per brief d.d. 11 maart 2021 een vragenlijst overgemaakt.

Er werd gesteld dat er nooit een conformiteitattest aangevraagd was.

De contacten met de huurder werden door onderhouden.

Tijdens een hercontrole uitgevoerd op 27 mei 2021 werd vastgesteld dat de woning niet conform was overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Wonen.

De woning had een totaal van 2 kleine gebreken in categorie I, 3 ernstige gebreken in categorie II, 0 gebreken die een direct gevaar opleverden voor de veiligheid of gezondheid of mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaakt in categorie III.

Op 9 november 2021 stelde de wooninspecteur vast dat de woningen geen gebreken van categorie II en III heeft en bijgevolg conform is (stukken 69 tot 72)."

Telastlegging A.5

"Op 13 januari 2021 werd de wooninspecteur gecontacteerd door de gemeente omwille van een vermoeden van misdrijf (een woning of kamer verhuren die niet voldoet aan de huidige minimale kwaliteitsnormen).

*Op 22 april 2021 begaf de wooninspecteur vergezeld van
woningcontroleur bij het agentschap Wonen Vlaanderen, zich naar het gebouw gelegen te*

Zij gaven door middel van hun dienstkaart kennis van hun naam, hoedanigheid en het doel van hun komst. Na de voorafgaande en schriftelijke toestemming van betraden zij de woonentiteit en deden zij vaststellingen.

Het pand betreft een eengezinswoning in gesloten bebouwing met de volgende indeling.

Gelijkvloers: leefruimte, keuken, badkamer en berging.

Eerste verdieping: drie slaapkamers.

Tweede verdieping: zolder niet als woonruimte ingericht.

De Wooninspecteur stelde onder andere gebreken vast als volgt:

- *het gebouw (deel B technisch verslag) en die betrekking hebben op alle woonentiteiten: op de zolder is de dragende balk licht verzakt, aan de voorgevel is barstvorming van het gevelvlak boven het rechtse raam aanwezig, aan de achtergevel is het gevelvlak op meerdere plaatsen gebarsten en vervormd, loshangend stopcontact in de keuken, stopcontacten in de keuken en de slaapkamer zijn voorzien van een aardpen maar niet aangesloten op de aardgeleider, in de woonkamer is aan de schoorsteen een lekkende loshangende mazoutleiding aanwezig, de mazouttank op het terras achteraan de woning werd niet stabiel opgesteld met risico op kantelen, er zijn geen rookmelders, het gebouw heeft een totaal van 1 klein gebrek in categorie I, 3 ernstige gebreken in categorie II, 1 ernstig gebrek dat een direct gevaar oplevert voor de veiligheid of gezondheid of mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaakt in categorie III;*
- *de woning: vochtschade aan de schoorsteen, in de badkamer sporen van condenserend vocht en vochtschade aan het plafond, in de leefruimte zijn de plafondlijsten onafgewerkt, vochtschade aan de buitenmuur slaapkamer eerste verdieping, verwerking van het schrijnwerk aan de voordeur en van de woonkamer achtergevel, barstvorming plafond slaapkamer eerste verdieping, in de slaapkamer eerste verdieping losliggende tegels en ontbrekende plinten, trapleuning aan de keldertrap onvoldoende aan de muur bevestigd, op de zolder ontbreekt rond te trapopening een voldoende stevige en hoge borstwering, ontbreken van aansluiting van de geaarde stopcontacten op de aardgeleider in de keuken, onvoldoende verluchtingsmogelijkheid in de keuken en in de badkamer en het toilet, kans op CO-vergiftiging in de keuken wegens het ontbreken van een onafsluitbare verluchtingsrooster gezien de aanwezigheid van een kachel type B, rookgaskanaal in de keuken niet luchtdicht afgesloten, het dak van het hoofdgebouw is niet geïsoleerd, niet alle ramen in de woonlokalen zijn voorzien van dubbele beglazing, de woning heeft een totaal van 15 kleine gebreken in categorie I, 7 ernstige gebreken in categorie II, 2 gebreken die een direct gevaar opleveren voor de veiligheid of gezondheid of mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaakt in categorie III.*

De wooninspecteur stelde vast dat de woonentiteit niet conform is overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Wonen.

Door de wooninspecteur werd op 25 mei 2021 voor de woning gelegen te een herstellvordering opgesteld.

Tijdens haar verhoor verklaarde betoogde bewoonde.

dat zij sinds februari 2012 het pand

In het eerste jaar dat zij daar woonde werd het enkel glas vervangen door dubbel glas en werd er centrale verwarming geplaatst.

Vorig jaar was er waterschade aan het dak in de keuken. Eerst werd het dak hersteld waarna een nieuwe keuken werd geplaatst (stukken 33 tot 35).

Na een paar maanden stelde zij schimmel in de kasten vast.

Vlak nadat de keuken was geïnstalleerd had zij problemen met de afvoer.

Recent werd het dak nogmaals hersteld.

Zij verklaarde dat _____ sinds februari 2012 nog maar een paar keer binnen was geweest.

Zij stelde dat er constant problemen waren met de woning die niet altijd opgelost geraakten.

Tijdens zijn verhoor verklaarde _____ onder andere dat hij gedelegeerd bestuurder is van _____ die eigenaar is van de woning.

Hij stelde dat hij de enige was die betrokken was bij de verhuring.

Hij stelde dat de huurster de verluchttingsroosters dicht plakte en deze niet kuiste.

Hij verklaarde dat de huurster hem nooit problemen had gemeld.

Een jaar geleden was er waterschade die onmiddellijk opgelost werd.

Hij verklaarde één maal per jaar in het pand te gaan.

Hij stelde dat hij vaak op de berichten die naar hem werden gestuurd reageerde met het e-mailadres van zijn schoonvader _____ (stukken 55 tot 57).

Per brief d.d. 14 juni 2021 deelde de raadsman van _____ mee dat de woning exclusieve eigendom is van _____. Er werd gesteld dat de goederen alleen werden beheerd door _____ (stukken 58 en 60).

Op 8 november 2021 stelde de wooninspecteur vast dat de woning geen gebreken van categorie II en III heeft en bijgevolg conform is (stukken 62 tot 73).

5. De decreten over het Vlaamse woonbeleid werden gecodificeerd op 17 juli 2020 bij artikel 2 besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020 (BS 13 november 2020) in de Vlaamse Codex Wonen van 2021 (art. 1). De Vlaamse Wooncode werd mee gebundeld.

Sinds 1 januari 2021 is de woningkwaliteitsbewaking gebundeld in boek 3 van de Vlaamse Codex Wonen. Artikel 3.1, § 1, Vlaamse Codex Wonen van 2021 bepaalt de veiligheids-gezondheids- en woningkwaliteitsnormen, zoals die tot 1 januari 2021 vermeld waren in artikel 5, § 1, Vlaamse Wooncode.

Op grond van artikel 3.1, § 1, derde lid, Vlaamse Codex Wonen van 2021 zijn de mogelijke gebreken onderverdeeld in de volgende drie categorieën:

1° gebreken van categorie I: kleine gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden of die potentieel kunnen uitgroeien tot ernstige gebreken;

2° gebreken van categorie II: ernstige gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden maar die geen direct gevaar vormen voor hun veiligheid of gezondheid, waardoor de woning niet in aanmerking zou komen voor bewoning;

3° gebreken van categorie III: ernstige gebreken die mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaken of die een direct gevaar vormen voor de veiligheid of de gezondheid van de bewoners, waardoor de woning niet in aanmerking komt voor bewoning.

De strafbaarstelling voor inbreuk op de gestelde vereisten is sinds 1 januari 2021 vervat in artikel 3.34, eerste lid, Vlaamse Codex Wonen van 2021 en luidt: *“Als een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die de woning ter beschikking stelt, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of met een van die straffen alleen.”*

De door de wooninspectie in deze zaak vastgestelde gebreken zijn voornamelijk ernstige gebreken, namelijk gebreken van nu minstens categorie II en III. Het hof verwijst naar het overzicht van de feiten.

De te last gelegde feiten zijn dus sinds 1 januari 2021 ononderbroken strafbaar gebleven. De strafmaat is dezelfde gebleven.

6. De beklaagde pleegde de bewezen feiten met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor maar een straf oplegt, de zwaarste (toepassing van artikel 65, eerste lid Strafwetboek).

De Vlaamse Wooncode – nu de Vlaamse Codex Wonen van 2021 - beoogt het waarborgen van het fundamenteel recht op menswaardig wonen. Bij het verhuren van een pand moeten de door de overheid opgelegde kwaliteitsnormen en – vereisten strikt worden nageleefd en mag niet bespaard worden op de hiervoor noodzakelijke investeringen. De beklaagde had hier onvoldoende oog voor en liet toe dat de bewoners in een woning verbleven die zich in een slecht onderhouden en verouderde toestand bevond, waarvan de gebreken bovendien risico's meebrachten voor hun veiligheid en gezondheid.

Het strafregister van de beklaagde vermeldt een eerdere veroordeling voor een stedenbouwkundig misdrijf.

De straf die de eerste rechter de beklaagde oplegde, is zoals het openbaar ministerie op de rechtszitting van 15 november 2024 terecht opmerkte, onwettig. Artikel 41*bis* Strafwetboek bepaalt immers dat wanneer de wet op het feit vrijheidsstraf en geldboete stelt, of een van die straffen alleen, de geldboete toepasselijk op rechtspersonen gelijk is aan een geldboete van minimum 500 euro vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de minimumvrijheidsstraf (maar niet lager dan de minimumgeldboete op het feit gesteld). Aangezien de minimumgevangenisstraf in dit geval zes maanden is, bedraagt de minimaal aan de beklaagde op te leggen geldboete zesmaal 500 euro of 3.000 euro, terwijl de eerste rechter slechts een geldboete van 2.000 euro oplegde. Het vonnis van 15 januari 2024 is daarom nietig voor zover het de beklaagde tot een straf veroordeelt. De kosten van het afschrift ervan, blijven om die reden te laste van de Staat.

De beklaagde leverde financiële inspanningen om de twee woningen te herstellen en heeft een behoorlijk gunstig strafrechtelijk verleden. Het hof veroordeelt de beklaagde daarom tot de minimumgeldboete van 3.000 euro. Deze geldboete volstaat om de beklaagde te wijzen op het onaanvaardbaar karakter van de misdrijven die ze pleegde. Het hof gaat niet in op haar verzoek om een deel van die geldboete met uitstel op te leggen. Het blijkt niet dat deze effectieve geldboete de financiële draagkracht van de beklaagde zou overstijgen. De door het hof opgelegde minimumgeldboete leidt bovendien niet tot de sociale declassering van de beklaagde, en belemmert evenmin haar sociale reclassering.

De geldboete moet met 70 deciem (x acht) worden verhoogd.

7. Het bewezen misdrijf heeft voor de beklaagde vermogensvoordelen opgeleverd die zonder dat misdrijf niet zouden zijn gerealiseerd. De woning mocht in die toestand immers niet worden verhuurd. Het openbaar ministerie vorderde schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen in de zin van artikel 42, 3° Strafwetboek en voldeed zo aan de vereiste gesteld door artikel 43bis, eerste lid, Strafwetboek.

Het openbaar ministerie begrootte de vermogensvoordelen op in totaal 10.400 euro. Dit is een correcte begroting van de huurinkomsten voor de ongeschikte woningen. Die vermogensvoordelen moeten inderdaad worden verbeurdverklaard. Het gaat niet op om misdrijven bewezen te verklaren en dan te zeggen dat men de bekomen voordelen mag behouden. Dit is een bijkomend signaal om de beklaagde duidelijk te maken dat misdrijven niet lonend zijn. Bovendien is dit geen onredelijk zware straf.

Nu de vermogensvoordelen niet kunnen gevonden worden in het vermogen van deze beklaagde, heeft de verbeurdverklaring betrekking op de geldwaarde die ermee overeenstemt.

Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter om 4.509,00 euro van het bij equivalent verbeurd verklaarde bedrag toe te wijzen aan de burgerlijke partij !.

8. De eerste rechter besliste definitief over de veroordeling van de beklaagde tot de kosten van de strafvordering in eerste aanleg. Die kosten in eerste aanleg slaan actueel op het bedrag in de opsomming vermeld na het dictum van dit arrest.

De beklaagde is gehouden tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald. Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof die kosten met 10 %.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet

van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

De beslissing van de eerste rechter over de vaste vergoeding en de bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand is definitief.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211*bis*, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

De saisine van het hof is beperkt tot de strafmaat en de bijdrage aan het Slachtofferfonds.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart het beroep ontvankelijk en beslist over de grond ervan, binnen de perken van de saisine, **met eenparige stemmen:**

op strafgebied:

doet het beroepen vonnis **teniet** voor zover hetot een straf veroordeelt;

veroordeelt voor de telastleggingen A.4 en A.5 tot een **geldboete** van 3.000 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op **24.000 euro**;

verklaart verbeurd van het equivalent van 10.400 euro aan vermogensvoordelen;

wijst 4.509,00 euro van de bij equivalent verbeurd verklaarde vermogensvoordelen toe aan de burgerlijke partij

veroordeelt ot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de tot betaling van de kosten van de strafvordering in hoger beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 37,85 euro;

legt de kosten van de uitgifte van het beroepen vonnis, begroot op 198 euro, te laste van de Belgische Staat.

Kosten eerste aanleg opnieuw begroot:

Dagv. bekl. + hypoth. inschr.: € 271,06

Hypoth. inschr.: € 240,00

€ 511,06

+ 10 %: € 51,11

Totaal: € 562,17

Kosten beroep:

Afschrift akte HB OM: € 3,00

Dagv. bekl.: € 31,41

€ 34,41

+ 10 % : € 3,44

Totaal : € 37,85

Afschrift vonnis te last van de Staat: € 198,00

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren en in openbare rechtszitting van **20 december 2024** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier